

Chương 8

Conan...

Tần Khả Tuyên về đến nhà, chỉ thấy một mình Tần Bằng Trình ngồi dựa vào sofa trong phòng khách xem ti vi.

Tần Khả Tuyên vốn định lặng yên không một tiếng động trở về phòng, trong lúc vô tình liếc mắt nhìn lên màn hình ti vi, liền bị hình người mà không giống người trên ti vi hấp dẫn, thế là, cô cứ thế lẳng lặng đứng ở sau sofa theo dõi.

Đến tận khi tiếng nhạc vang lên, hình ảnh đã đổi khác, Tần Khả Tuyên cảm thấy có chút hứng thú chỉ lên ti vi, hỏi Tần Bằng Trình: “Cái vừa rồi đó còn nữa không?”

Tần Bằng Trình hoàn toàn không biết Tần Khả Tuyên đã về, bỗng dưng có tiếng người nói chuyện ở phía sau nó, hơn nữa lại vừa xem xong vụ án giết người trong Conan, nó bị Tần Khả Tuyên làm cho giật mình cái thốt, “Á! chị về lúc nào, sao tôi không nghe thấy tiếng? Muốn hù chết tôi à?!”

“Cái vừa rồi là cái gì?” Tần Khả Tuyên hỏi.

Tần Bằng Trình không thiện cảm nói: “Conan đấy! Thám tử lừng danh Conan! Cái này cũng không biết, chị còn là người sống ở thế giới này không?!” Không ngờ đã bị nó nói đúng, Tần Khả Tuyên không phải người của thế giới này thật!

Tần Khả Tuyên nói: “Tôi muốn xem tiếp.”

“Đã hết rồi! Muốn xem, thì chị lên mạng mà xem!”

“Câu tìm đi.”

“Sao tôi phải nghe lời chị?!” Tần Bằng Trình trợn trừng mắt hung hãn lườm cô một cái.

Tần Khả Tuyên không cùng cái loại ranh con tóc máu¹ chưa rụng tranh cãi, hờ hững nhìn nó một cái rồi trở về phòng.

Tần Bằng Trình ở phía sau gào thét: “Này! Đêm nay ba mẹ không về, bữa tối đêm nay chị chuẩn bị.”

Tần Khả Tuyên đã đi lên cầu thang chợt dừng lại, quay đầu, “Tôi, tại sao phải nghe lời cậu?” Nói xong thì lập tức trở về phòng mình.

Tần Bằng Trình không dám tin tròng lớn hai mắt, gào lên: “Đồ con gái thú! Chị muốn bỏ đói chết tôi hả?! Tôi sẽ mách ba! Chị cứ chờ đó mà coi!”

Tần Khả Tuyên đóng cửa lại, đem tiếng ồn ào gầm rú của Tàn Bằng Trình chặn ở bên ngoài, cô vừa đem cặp sách đặt xuống sàn nhà, thì lập tức đi tới ban công nhảy từ phòng mình sang ban công phòng của Ân Húc Đông, đẩy cửa ra đi vào, Ân Húc Đông không ở trong phòng.

Tần Khả Tuyên mở cánh cửa bước ra ngoài, nghe thấy từ nơi nào đó dưới lầu truyền đến tiếng Ân Húc Đông nổi trận lôi đình, “Mày, con chó chết tiệt nhà mày! Tao muốn làm thịt mày!”

Cô đi xuống tầng trệt, thì lập tức nhìn thấy trong tay Ân Húc Đông đang ra sức kéo một miếng vải, đầu bên kia miếng vải đang bị một con chó nhỏ lông vàng cắn chặt trong miệng, một người một chó đang lôi kéo giành nhau miếng vải đó.

“Đang làm gì thế?”

Nghe thấy tiếng của Tần Khả Tuyên, Ân Húc Đông đầu tiên là giật nảy mình, sau đó là phát hỏa gào lên: “Tần Khả Tuyên, mau mang con chó nhà cô về!”

Chú chó nhỏ đột nhiên nhả ra miếng vải này giờ nó vẫn cắn chặt không buông, tung ta tung tã chạy tới bên chân Tần Khả Tuyên, phẫn kích quẫy đuôi sủa gâu gâu, quay vòng vòng không ngừng, còn lè lưỡi liếm liếm chân cô.

Mu bàn chân đột nhiên truyền tới cảm giác ướt át mềm mại khiến Tần Khả Tuyên thiếu chút nữa một cước đá văng ra, cúi đầu nhìn thấy ánh mắt ngập nước của nó đang nhìn cô, bèn nhịn lại, chỉ nhẹ nhàng mà đẩy nó ra.

“Cho nó.” Tần Khả Tuyên liếc miếng vải trong tay Ân Húc Đông một cái.

Ân Húc Đông sung mặt, một hồi đỏ một hồi xanh, đây nhưng là quần nhỏ của cậu! Quần nhỏ đó! “Tôi dựa vào cái gì phải cho nó!”

“Hm?”

“...Tôi biết rồi, cô nói gì tôi đều phải nghe, nhưng, nhưng mà đôi cái khác được không? Đây là quần nhỏ của tôi!”

“Vậy thì cậu cho nó cái khác.” Tần Khả Tuyên cho là mình vẫn rất dễ thương lượng, tiết khổ để lại cho cậu ta thì hơn.

“Còn nữa á, đại nhân ngài có thể dẫn nó về nhà được không? Con chó này trời sinh tương khắc với tôi, luôn đối nghịch với tôi, tôi sắp bị nó làm phiền chết rồi!”

“Không được.”

Ân Húc Đông đầu đầu nhìn con chó thấy Khả Tuyên thì vui mừng hơn hờ, quay mặt nhìn cậu ta thì nhe răng trợn mắt, “Nhưng, nó rõ ràng muốn đi theo cô a.”

“Vậy thì đó là vấn đề riêng của cậu, không giải quyết được thì đừng tới tìm tôi nữa.” Tần Khả Tuyên trực tiếp hạ lệnh.

Ân Húc Đông “Hả?” một tiếng, liền mặt mày ủ rũ buông thõng hai vai, gần đây bị cô “em gái nhà bên” uy hiếp còn chưa đủ sao? Cậu sớm đã quen rồi.

Nhưng cậu ta lại lập tức chuyển sang hưng phấn hỏi Tần Khả Tuyên, “Cô đến tìm tôi, là muốn bắt đầu dạy tôi Tiểu Lý Phi Dao à?!”

“Không phải.”

“Ồ? Vậy cô chừng nào mới bắt đầu dạy tôi a?”

“Rất nhanh.”

“Thật? Nhưng cô đừng gạt tôi đây.”

“Tôi trước giờ không gạt người.” Vì sao phải gạt người, trực tiếp giết chết không phải dễ dàng mau lẹ hơn?

Ân Húc Đông nhìn đôi mắt sáng trưng sáng ngời đến chân thật đáng tin của Tần Khả Tuyên, “Thôi được, vậy cô tới tìm tôi làm gì?” Lẽ nào muốn hỏi mấy thứ trong sách giáo khoa rồi ư? Cậu thật vẫn chưa quên lời nhỏ nói lúc trưa đầu.

“Tôi muốn xem Conan, cậu lên mạng tìm cho tôi xem.”

Ân Húc Đông nói nhỏ: “Sao lại đột nhiên muốn xem Conan nhỉ? Muốn xem, sao không tự lên mạng tìm? Chẳng lẽ sai bảo tôi sai bảo đến nghiện rồi?”

“Hm?”

“Không, không có gì, tôi lập tức đi mở cho cô xem!” Nói xong thì phóng thẳng đến phòng mình ở lầu hai.

Tần Khả Tuyên theo sát phía sau, cô rất tò mò, cái đó sao có thể lên lưới² xem? Thứ lưới gì lại có khả năng thần kỳ như vậy? Lưới đánh cá?

Vào tới phòng của Ân Húc Đông, liền nhìn thấy Ân Húc Đông đang ngồi ở trước bàn, trên mặt bàn đặt một thứ gì đó nhìn giống như ti vi, nhưng kích cỡ nhỏ hơn nhiều, những hình ảnh trên màn hình đang không ngừng biến đổi, trong tay Ân Húc Đông đang cầm lấy một thứ gì đó to cỡ một bàn tay bấm bấm, mở ngăn kéo bàn ra, bên trong có một tấm bảng dài màu đen, phía trên có rất nhiều những hình vuông lồi lên, phía trên những hình vuông đó còn có rất nhiều những ký hiệu mà cô không biết, ngón tay cậu ta gõ cực nhanh vào những hình vuông lồi lên đó, sau đó Tần Khả Tuyên liền nhìn thấy trên màn hình xuất hiện mấy chữ - Thám tử lừng danh Conan.

Đây chính là mạng? Là một thứ còn thần kì hơn cả ti vi.

“Cô muốn xem từ đâu?”

“Từ đâu.”

“VẬY, CÔ QUUA ĐÂY NGỒI XEM ĐI.” Ân Húc Đông đứng dậy nhường chỗ ngồi cho Tần Khả Tuyên.

Vừa ngồi xuống xem một lát, Tần Khả Tuyên liền chỉ ra vấn đề, “Cái này, nói không giống trong ti vi, nghe không hiểu.”

“HÁ, NẾU NHƯ CÔ CÓ THỂ NGHE HIỂU BỌN NHÓC, VẬY THÌ THÀN THẬT RỒI, PHIM TRÊN TI VI ĐÃ LÔNG TIẾNG TRUNG HẾT, LÊN MẠNG XEM ĐƯƠNG NHIÊN LÀ XEM TIẾNG GỐC RỒI! NGHE KHÔNG HIỂU THÌ XEM PHỤ ĐỀ LÀ ĐƯỢC, TÔI TOÀN XEM PHỤ ĐỀ.”

“Ừ. Sau này cậu dạy tôi dùng cái mạng này.” Tần Khả Tuyên nghiêm túc nói.

“HẢ? TRANG WEB TUDOU³ NÀY GIỐNG TRANG WEB BÌNH THƯỜNG THÔI MÀ, CÁI NÀY CŨNG PHẢI DẠY?”

“Ừ.”

“CHỊ HAI À, CÔ GIỖN VỚI TÔI CHẮC, CÓ AI BIẾT DÙNG MÁY VI TÍNH LẠI KHÔNG BIẾT MỞ TRANG WEB CHỨ?”

“MÁY VI TÍNH, CẬU CŨNG PHẢI DẠY.” CÔ KHÔNG BIẾT DÙNG MÁY VI TÍNH.

ĐƯỢC, CẬU ĐÃ GẶP ĐƯỢC ĐỒ MÙ VI TÍNH CỦA THẾ KỶ 21, VÌ TIÊU LÝ PHI ĐẠO VÀ QUỲ HOA ĐIỂM HUYỆT THỦ, CẬU CHỊU THIỆT!

ĐANG BỊ NHỮNG LỜI GIẢI THÍCH TRONG CÁC TÌNH TIẾT CÂU TRUYỆN CỦA THÁM TỬ LỪNG DANH CONAN HẤP DẪN, THÌ DI ĐỘNG NHÉT TRONG TÚI QUẦN CỦA TẦN KHẢ TUYÊN VANG LÊN, CÔ TIỆN TAY MÓC RA, NÉM CHO ÂN HỨC ĐÔNG ĐANG NẪM ÚP SẬP TRÊN SÀN NHÀ PHÂN CAO THẤP VỚI CHÚ CHÓ NHỎ, “NGHE.”

Ân Húc Đông trợn mắt lườm lườm, đến cả một cuộc điện thoại cũng bắt cậu nghe, thật y hệt như cậu bị thất thủ thành nô bộc cho giặc.

“ALÔ? TÌM TẦN KHẢ TUYÊN À? CÔ ẤY ĐANG BẠN, BÁC CÓ LỜI GÌ THÌ NÓI VỚI TÔI ĐI, TÔI? TÔI LÀ HÀNG XÓM CỦA CÔ ẤY, ĐÚNG, TÔI LÀ ÂN HỨC ĐÔNG, Á, LÀ CHÚ TẦN Ạ, DẠ, DẠ, VÂNG, CHÁU SẼ NÓI VỚI CÔ ẤY, VẬY CỨ NHƯ THẾ, TẠM BIỆT.” Ân Húc Đông cúp điện thoại, ánh mắt phức tạp nhìn Tần Khả Tuyên.

“CÓ GÌ CỨ NÓI THẰNG.” TẦN KHẢ TUYÊN GIỐNG NHƯ CÓ MỘC MỘT CON MẮT PHÍA SAU.

Ân Húc Đông kinh sợ há to mồm, sau đó gãi gãi đầu, do dự nói: “CÁI TÊN TIÊU QUỲ NHÀ CÔ...”

“LÀM SAO?”

“KHÔNG LÀM SAO, CHỈ LÀ BA CÔ KÊU CÔ ĐỪNG BẮT NẠT NÓ.”

“TÔI KHÔNG CÓ.” SAO CÔ LẠI CÓ THỂ ĐI LÀM CÁI LOẠI CHUYỆN THẤP HÈN NHƯ BẮT NẠT CON NÍT.

“Vậy cô tính bỏ đói nó?” Con nhỏ này nhìn không giống như là chị kẻ độc ác nhé, cùng lắm là một đứa con gái độc ác, đối với ai cũng độc ác hết, không hề đặc biệt nhằm vào em kè, ☹.

“Nó không biết tự tìm đồ ăn?”

Ân Húc Đông: “...Tôi đã thấy qua nó, mới bảy tám tuổi...”

“Vậy thì sao? Việc ấy có liên quan đến tuổi tác?”

Ân Húc Đông bó tay, cậu chỉ biết nhỏ này bây giờ rất làm lì khó hiểu, nhưng cũng không biết có phải liên quan đến nơi nhỏ ấy học được võ công trong truyền thuyết, hay là liên quan đến việc cha mẹ nhỏ đã cãi nhau được nhiều năm rồi ly hôn hay không. Đáng tiếc là mấy năm qua, cậu đều chưa từng tiếp xúc qua với nhỏ, cái nguyên nhân khiến nhỏ thay đổi lớn như vậy, cậu không thể nào biết được.

Thấy Ân Húc Đông trầm mặc, Tần Khả Tuyên không thể không nghĩ đến một khả năng khác, “Thế nào? Nó thực sự sẽ chết đói?” Nếu nó bị đói chết, chẳng phải đồng nghĩa với việc cô sẽ bị người đàn ông và người phụ nữ đó đuổi ra khỏi nhà hay sao? “Vậy cậu hãy đi làm đồ ăn cho nó.”

Ân Húc Đông không nghĩ tới cái phiền toái này lại rơi xuống đầu cậu ta, “Tại sao lại bắt tôi đi chứ?! Tôi không đi!”

Tần Khả Tuyên quay đầu lại, lời nói rét căm căm từ trong kẽ răng xuyên ra ngoài: “Tôi phát hiện, vô luận tôi kêu cậu làm cái gì, cậu đều, không, tình, nguyện?”

Ân Húc Đông lập tức run cả người, nhanh chóng vừa lặn vừa bò đến ban công nhảy sang phòng Tần Khả Tuyên, xoẹt xoẹt xoẹt đã biến mất, chỉ để lại dư âm của hai chữ: “Tuân mệnh!”

Tần Khả Tuyên xem Conan, trong lòng chấn động vô cùng, những người đó có thủ pháp giết người tinh vi như thế, không ngờ lại có thể bị người này nhìn thấu hết, tên nhóc tên Conan này thật quá lợi hại! Mặc dù cô cảm thấy thủ pháp giết người lè mè của những người đó chẳng đáng, nhưng mà, mỗi lần có người bị giết đều sẽ xuất hiện một nhóm người tự xưng là cảnh sát đến bắt hung thủ, xem ra những hành động sau này của cô cũng nên cẩn thận làm tốt một chút, cô một thân một mình tới nơi xứ lạ này, vẫn nên ít chuốc lấy phiền phức thì tốt hơn.

Tiếp tục xem tiếp, thì Tần Khả Tuyên đã phát hiện có một vấn đề cực lớn xuất hiện, Conan đi đến bất cứ đâu cũng sẽ có người bị giết, nhưng lần nào cũng bị hắn nhìn thấu thủ pháp cùng với động cơ của hung thủ, người này...thật kỳ lạ. Cô lại tiếp tục tưởng tượng khi bản thân để lại dấu vết lúc giết người, nếu như bị Conan tiến hành điều tra, vậy cô nhất định cũng khó thoát khỏi cặp mắt của

hắn... Những người trong con hẻm nhỏ buổi trưa hôm đó, chưa chết đúng chứ? Hình như cô chưa từng hạ sát thủ?

Tần Khả Tuyên không ngờ bản thân lại có thể cảm thấy lo lắng cho những tên đã chết đó, điều này thực sự khiến cô rất bức bối, cô trước giờ đều trực tiếp giải quyết mục tiêu xong thì rời đi, chưa từng phải bận tâm để ý? Đều tại tên Conan đáng ghét làm hại, bị người hạ độc biến thành trẻ con thì cố gắng trải qua cuộc sống của trẻ con, không có chuyện gì còn chạy đến đây ngồi không làm gì!

Chú thích:

1. Tóc máu là tóc có sẵn trên đầu em bé ngay từ khi sinh ra.
2. Lưới hay mạng trong tiếng Trung đều là đọc là Wǎng - âm Hán việt là Võng - 网.
3. Tudou (土豆网): Được xem là web Youtube của Trung Quốc.